

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
Одељење у Нишу
II-9 Уп 47/22
3.11.2022. године
Б Е О Г Р А Д

Управни суд, у већу састављеном од судија: Стева Ђурановића, председника већа, мр Зорана Рељића и Катарине Пецић Илић, чланова већа, са судским саветником Стефаном Гојковићем, као записничарем, одлучујући по тужби тужиоца АА, ул. ..., за понављање судског поступка у коме је донето решење Управног суда II-9 У 36706/22 од 8.9.2022. године, у правној ствари царинској, у нејавној седници већа одржаној дана 3.11.2022. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

Тужба се **ОДБАЦУЈЕ**

Образложење

Решењем Управног суда II-9 У 36706/22 од 8.9.2022. године, одбијен је захтев тужиоца за одлагање извршења решења Царинарнице Димитровград 04 број: УП/И-672/21 од 19.1.2022. године.

У тужби поднетој Управном суду дана 19.9.2022. године, тужилац је навео да је дана 2.9.2022. године, поднео захтев Суду за одлагање извршења решења Царинарнице Димитровград 04 број: УП/И-672/21 од 19.1.2022. године, према коме је дужан да у назначеном року измири додатне царинске обавезе утврђене у накнадном поступку у износу од 4.921.848,25 динара. Наводи да је у захтеву истакао разлоге за одлагање извршења решења, као и чињеницу да би за њега наступила ненадокнадива штета и да би блокадом рачуна дошло до престанка рада тужиоца и отпуштања радника. Међутим, Управни суд је стао на становиште да одлагање извршења наведеног решења не упућује на закључак да би његовим извршењем тужиоцу била нанета штета која би се тешко могла надокнадити, иако је у другим предметима усвајао захтеве и доносио решења о одлагању извршења и то решења: Уо 61/21 од 30.7.2021. године, Уо 60/21 од 2.8.2021. године, Уо 66/21 од 13.8.2021. године и Уо 62/21 од 30.07.2021. године. Истиче да је Суд за исту правну ствар доносио различите одлуке.

Полазећи од наведеног, тужилац је, позивајући се на одредбу члана 56. став 1. тачка 5) Закона о управним споровима, предложио да суд сагласно члану 62. Закона о управним споровима дозволи понављање поступка, преиначи решење Управног суда II-9 У 36706/22 од 8.9.2022. године и усвоји захтев за одлагање извршења решења Царинарнице Димитровград 04 број: УП/I-672/21 од 19.1.2022. године.

У поступку испитивања поднете тужбе за понављање поступка Управни суд је нашао да тужбу треба одбацити.

Чланом 3. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" бр. 111/09), прописано је да у управном спору суд одлучује о законитости коначних управних аката, осим оних у погледу којих је предвиђена другачија судска заштита (став 1), да у управном спору суд одлучује и о законитости коначних појединачних аката којима се решава о праву, обавези или на закону заснованом интересу, у погледу којих у одређеном случају законом није предвиђена другачија судска заштита (став 2), те да суд у управном спору одлучује и о законитости других коначних појединачних аката када је то законом предвиђено (став 3), при чему се одредбе овог закона које се односе на управни акт, примењују се и на друге акте против којих се може водити управни спор (став 4).

Одредбом члана 23. Закона о управним споровима, прописано је да по захтеву тужиоца, суд може одложити извршење коначног управног акта којим је мериторно одлучено у управној ствари, до доношења судске одлуке, ако би извршење нанело тужиоцу штету која би се тешко могла надокнадити, а одлагање није противно јавном интересу, нити би се одлагањем нанела већа или ненадокнадива штета противној странци, односно заинтересованом лицу (став 2); Изузетно, странка из управног поступка може тражити од суда одлагање извршења управног акта и пре подношења тужбе: 1) у случају хитности; 2) када је изјављена жалба која по закону нема одложно дејство, а поступак по жалби није окончан (став 3); по захтеву за одлагање извршења суд одлучује решењем, најкасније у року од пет дана од дана пријема захтева из ст. 2. и 3. овог члана (став 4).

Одредбом члана 40. став 1. Закона о управним споровима, прописано је да суд решава спор пресудом, а према одредбама чл. од 25. до 32. истог закона, суд одлучује решењем у управном спору када се у законом предвиђеним случајевима тужба одбацује или се покренути поступак обуставља.

Одредбом члана 56. став 1. тачка 5) Закона о управним споровима, прописано је да ће се поступак завршен правноснажном пресудом или решењем суда поновити по тужби странке, ако странка нађе или стекне могућност да употреби ранију судску одлуку донету у истом управном спору.

Одредбом члана 59. Закона о управним споровима, прописано је да се у тужби за понављање поступка мора нарочито навести судска одлука донета у поступку чије се понављање тражи; законски разлог понављања (члан 56) и докази, односно околности које чине вероватним постојање тог основа; околности из којих произлази да је тужба поднета у законском року и чиме се то доказује; у ком правцу и у ком обиму се предлаже измена судске одлуке донете у поступку чије се понављање тражи.

Одредбом члана 60. Закона о управним споровима, прописано је да ће суд решењем одбацити тужбу за понављање поступка, ако утврди да је тужбу поднело неовлашћено лице или да тужба није благовремена или да странка није учинила бар вероватним постојање законског основа за понављање поступка.

Из наведених законских одредби произлази да решењем које се доноси применом члана 23. Закона о управним споровима, одлучујући о захтеву странке за одлагање извршења управног акта, Управни суд не одлучује по тужби којом је покренут управни спор и предмету тог спора односно не одлучује о законитости управног акта који се тужбом оспорава. Стога, по налажењу суда, одлука Управног суда донета сагласно одредби члана 23. Закона о управним споровима не представља правноснажну одлуку Управног суда из члана 56. наведеног Закона, којом је завршен поступак чије се понављање тражи. Полазећи од изнетог, суд је применом одредбе члана 60. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву решења.

РЕШЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 3.11.2022. године, II-9 Уп 47/22

Записничар
Стефан Гојковић, с.р.

Председник већа-судија
Стево Ђурановић, с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

МК